

V ý r o k: Stížnost se dílem zamítá jako bezdůvodná, dílem odmítá jako nepřípustná.

D ů v o d y: Ve St. zřízena byla rozhodnutím min. škol. z 12. ledna 1922 jednotřídní česká škola obecná podle Šu 5 zákona z 3. dubna 1919 č. 189 Sb.

Aby této škole zabezpečilo umístění a jejímu správci byt, vysloveno min. škol. rozhodnutím z 24. února 1922 podle § 7 zák. z 3. dubna 1919 č. 189 Sb., změněného a doplněného zákonem z 9. dubna 1920 č. 295 Sb., v dohodě s min. vnitra nucený nájem celého domu č. — ve St. se vším příslušensivím vzhledem k tomu, že nájmem tím nejsou ohroženy ani bydlení ani živnost majitelů Josefa P. a Anny P.

Rozhodnutí toto opírá se o výsledky místního šetření konaného dne 27. ledna 1922, při němž majitelé domu prohlásili, že své budovy k řečenému účelu nepřenechají, že ho sice té doby nepotřebují ani k vlastnímu bydlení ani k hospodaření, že však se spolkem »Kulturverband« v Jihlavě ujednali, dáti mu dům do nájmu, bude-li mu povoleno zřízení německé školy soukromé.

Rozhoduje o stížnosti, kterou vznesli jmenovaní manželé a František Sch., učitel ve St., řídil se nss těmito úvahami:

Pokud stížnost namítá, že zřízení české národní školy ve St., pro niž vzhledem k místním poměrům není zákonných předpokladů, jest nezákonné, a že vedle toho řízení jest vadné a kusé, ježto žal. úřad nepřihlížel k tomu, že v osadě P., vzdálené jenom 1 km od St. a sloučené s těmito v jednu obec, jest česká škola obecná a že pro českou školu ve St. je tu jenom 8 dětí, brojí stížnost proti zřízení školy, jež se stalo rozhodnutím z 12. ledna 1922 a jest tudíž zřejmě opožděná a již proto nepřípustná.

Poněvadž zákonným požadavkem nuceného nájmu podle Šu 7 zák. z 3. dubna 1919 č. 189 Sb. jest existence školy národní, zřízené podle §§ 1, 2 nebo 5 cit. zák. kompetentním úřadem, a stížnost sama ani nenamítá, že by rozhodnutí z 12. ledna 1922 bylo zmatečné, byl žal. úřad oprávněn zabezpečiti umístění školy, že odporuje nař. rozhodnutí zákonu, bezdůvodná.

Dále uplatňuje stížnost — — —

Č. 2937.

P e n s i j n í p o j i š t ě n í: Úpravčí továrního zboží k vývozu určeného v mechanické tkalcovně, jenž jest zaměstnán měřením, skládáním a balením látek, zaznamenáváním míry odměřených kusů a vedením záznamů o tom, nepodléhá pojistné povinnosti pensijní (zák. č. 89/1920).

(Nález ze dne 1. prosince 1923 č. 20.498).

V ě c: Firma A. K. ve Vel. P. proti ministerstvu sociální péče o pensijní pojištění Václava Ž.

V ý r o k: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Nař. rozhodnutím bylo v pořadí instančním vysloveno, že Václav Ž. ve svém zaměstnání u firmy Arnold K. nepodléhá sice

podle cís. nař. z 25. června 1914 č. 138 ř. z. již od 1. ledna 1920 pensijnímu pojištění, že však podroben jest této povinnosti pojistné podle zákona z 5. února 1920 č. 89 Sb. od 1. července 1920, protože provedeným šetřením jest stvrzeno, že Václav Ž. byl zaměstnán u st-le jako úpravčí továrního zboží k vývozu určeného, že měří, balí a skládá látky, zaznamenává míru odměřených kusů na nich a že vede záznamy, koná tudíž práce, které mají převahu nad podřízenými pracemi v Šu 1, odst. 1 pens. zákona uvedenými.

O stížnosti uvážil nss toto:

Právní důvod pojistné povinnosti Václava Ž. spatřuje žal. úřad podle znění nař. rozhodnutí v tom, že Václav Ž. koná práce, které mají převahu nad podřízenými pracemi v Šu 1, odst. 1 pens. zák. uvedenými. Tím chtěl úřad patrně vysloviti, že Václava Ž. nelze považovati za pouhého dělníka a za osobu, vykonávající převážnou měrou práce podřízené, kteréžto obě kategorie vylučuje odstavec 1. Šu 1 cit. pens. zák. z pojistné povinnosti pensijní, nýbrž že týž jako zaměstnanec převážně duševní práci vykonávající pensijnímu pojištění podléhá podle § 1, odst. 2, lit. a), což nutno souditi z vypočítávání jednotlivých úkonů Václava Ž. a z obsahu odvodního spisu, z kteréhož také vychází, že žal. úřad vedle měření, počítání, upravování a vypravování zboží také vzal v úvahu, že Václav Ž. činí mimo to záznamy na změřených kusech.

Nss jest však názoru, že tato činnost, kterouž i stížnost dozrává, nelíší se podstatnou měrou od činnosti dělníka, kterou odst. 1 Šu 1 pens. zák. vyjímá z pensijního pojištění.

Že pouhé balení a skládání látek není duševní činností, nepotřebuje jistě důkazu. Mohlo by se tedy jednati nanejvýše o měření a zaznamenávání míry odměřených kusů. I měření není však ničím jiným než získáváním určitých poznatků prostými smysly, jež nevyžaduje větší duševní činnosti než jakákoliv jiná práce kvalifikovaného dělníka, která — má-li býti konána rozumně — vždy řízena jest a musí býti řízena funkcemi myšlenkovými. Zaznamenávání míry odměřených kusů a vedení záznamů jest rovněž konstatování určitých poznatků prostými smysly získaných, na čemž ničeho nemění, že děje se i ve formě písemných záznamů.

Vyslovil-li žal. úřad, že Václav Ž. podroben jest pojistné povinnosti pensijní, a založil-li výrok svůj o předpoklad, že vykonává práci převážně duševní po rozumu § 1, odst. 2. lit. a) pens. zákona z r. 1920, pak výrok ten nemá opory v zákoně. — — —

Č. 2938.

Nemocenské pojištění: I. I za platnosti zák. č. 689/1920 jest pojištěncem zemědělským a lesním ten, kdo koná práce nebo služby v podniku zemědělském a lesním, t. j. v podniku, jehož předmětem jest zužitkování, resp. zdělávání půdy podnikatelovy a na jeho účet k dočlenění plodin. — II. Takovým podnikem není mlýn rolnického družstva.

(Nález ze dne 1. prosince 1923 č. 20.499).

Prejudikatura: Boh. č. 2225 adm.